

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Zid în jurul „Astrei“

In văltoarea atâtor frământări politice, să căutăm drumurile ce duc la mărirea nației în tovărășiile de carte

Trăim zile de adâncă frământare politică. Oei ce au în mâni frânele guvernărilor se sbat din răspuțeri să nu le scape. Lupta lor samănă tot mai mult cu a unuia care a oăzut în apă și se așază, cu încăpățânata nădejde, de fire de păpuriș chiar, numai ca să ajungă la țarm.

Sbuciumate sunt nu numai zilele celor cari în marile cancelarii dela Geneva se ocupă de soarta popoarelor. Înăuntru țării se petrese aceeași frământare. Vedem înșine, căci între granițele țării noastre asistăm la aceeași ne-curmată luptă politică ce nu vrea să mai înceteze. Partidele se imbulzesc să fericescă țara. Fiecare cu programul său, cu gândurile și planurile sale. Unii socot ca o poruncă a vremii să trezească, prin mijloace rezezi, toate fibrele românismului, toate adâncimile sufletului nației. Alții urmează un drum mai liniștit, mai pașnic, incredințați că va duce mai sigur la isbândă, că odată și odată de bună seamă va scoate neamul la iarbă verde. Sunt alții apoi cari umblă pe alte căi, cari pentru nația noastră sunt cele mai înstrăinate.

Luptele politice pleasă dela orașe. Se întind apoi, așa ca o molimă, și la sate. De multe ori săteanul nu mai știe ce să facă. A auzit atâtea, și toți se pricep să spună vorbe frumoase, încât nu mai știe încotro să apuce. Legătura cu orașul n'o poate rupe căci așa e plămădită nația, suntem legați cei dela sate cu orașele și întors. Și atunci, nu odată se întâmplă că stă săteanul cu mâinile încruciate și se întrebă: cu cine să mă duc? Ce politică să fac?

Întrebarea aceasta e cu atât mai stăruitoare cu cât multele experiențe făcute până acuma n'au dat rezultate prea mulțumitoare. Au rămas ele pentru săteanul care vrea să lucreze pentru înaintarea neamului înăuntru unei asociații, câmpuri de muncă în afara partidelor politice. Și suntem de părere că cel mai aducător de roade e câmpul „Astrei“.

În trecutul neamului, dela înfițare și până la răboiul cel mare, „Astra“ culturală, vechia tovărășie de carte ardeleană, a urmărit pas cu pas

destinele nației și a depus multă trudă pentru înfăptuirea lor. Mulți dintre cetitorii acestei gazete vor fi luat parte la adunările generale ale „Astrei“ de dinainte răboiului, adevărate praznice naționale unde Arhierii români își dădeau mâna ca să crească și să înflorească puterile cari luptau pentru câștigarea drepturilor neamului.

Toate obiceiurile noastre frumoase, cari ne amintesc de trecutul în care au viețuit, au luptat și au răbdat strămoșii noștri, toate au fost cultivate, au fost păzite cu sfintenție, mereu la suprafața vieții, de către „Astra“. Ea s'a pus dela început și a mers mereu cu cinste, în slujba legii creștine în care s'a plămădit neamul și în slujba a tot ceea ce formează sufletul nației românești.

Astăzi, ca și în trecut, lucră pe aceleași cărări ale celui mai curat românism. Și se îngrijește mai ales de sate, de aceia care formează nu numai mulțimea dar mândria și isvoarele de putere și de mărire ale neamului. Bibliotecile „Astrei“, cu hrană sănătoasă și anume căutată pentru trebuințele poporului, câte minți flămânde nu vor fi hrănit? Și'n câte țarine liricelul a încolțit mai de vreme și a dat fruct mai bogat, pentru că stăpânul locului a auzit învațături folositoare dela propagandistii „Astrei“. Câte inimi tresar mai puternic atunci când aud cântecul patriei, și'n câte suflete credința în viitorul neamului strălucește mai frumos, mai cristalin, căci a fost limpezită de cei cari în jurul „Astrei“ veghează la destinele neamului?

Sunt sate cu gospodării bine ordonate, spre mândria și cinstea sătenilor cari au făcut lucrurile pe cari le-au cetit în cărțile Asociațiunii. Ce să spunem apoi despre „Școlile țărănești“ cari au răscolit satele, deschizându-le drumuri noi, drumuri luminoase.

De cea mai folositoare și cea mai națională datorie de a ne încadra deci, toți cari simțim într'adevăr românește, în rândurile „Astrei“. Să formăm zid în jurul ei, și făcându-ne astfel datorii în cadrele ei, vom fauri de bună seamă viitor strălucit nației românești.

S. Orlan

Pânza în care a fost îngropat Mântuitorul se află la Torino

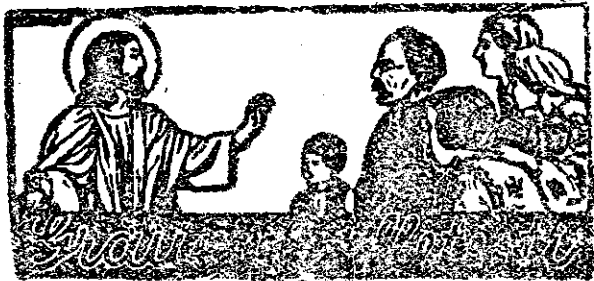
Ne spune sf. Scriptură că Iosif din Arimatea, ucenic al lui Isus, s'a prezentat la Pilat cerând învolre să îngroape trupul Mântuitorului. Și primind învolrea, „luară trupul lui Isus și-l înfășură în giulgiuri cu miresme, precum este obiceiul iudeilor a îngropa. Giulgiul în care a fost înfășurat trupul Mântuitorului se găsește acum la Torino în Italia. E proprietatea familiei regale italiene și foarte rar e scos ca să fie privit de lume.

Se crede că giulgiul sfânt a fost păstrat de Fecloara Maria și de apostoli. În veacul al V-lea, pe vremea împărăteselor Pulcheria și Eudoxia, se știe sigur că giulgiul se afla în Constantinopol, unde credincioșii îl puteau vedea în fiecare vinere împreună cu alte moaște sfinte. Pe vremea cruciașilor giulgiul sfânt a dispărut. Apare apoi în 1394 tocmai în Franța, la Besancon. Dispare din nou și iarăși e găsit, până a ajuns la Torino unde e și azi.

Până spre sfârșitul veacului trecut, lumea privea giulgiul și era mulțumită. În anul 1898, un călugăr s'a gândit să-l fotografieze. Călugărul acesta, numit abatele Moguer de Maliyay, care era și profesor de fizică, a fost, înainte de a intra în mănăstire, ofițer. După ce fotograful a scos placa din aparat, a rămas înmărmurit: giulgiul purta semnele unei figuri de o măreție supraomenească, purta adevărate semnele figurii Mântuitorului.

Pânza sfântă, în care a fost învelit trupul Mântuitorului, e de în, lungă de 4 m. 36 cm. și lată de 1 m. 19 cm. Cu toate că au trecut aproape două mii de ani de când a fost țesută, pânza e și acum de o albeață uluitoare. Cercetându-se cu deamănuntul, s'a constatat că firele țesăturii poartă în grosimea lor, ea și cum ar fi vopsite două imagini ale unui bărbat înalt. O imagine este din față, alta din dos. Aceste imagini sunt tipărite așa de ușor pe pânză încât mulți se miră că nu le văd când privesc pentru întâia oră. Bărbați de știință explică în felul următor chipurile de pe pânza sfântă. Giulgiul era plin de miresme, de miradonii și substanțe rășinoase. Prin pielea Mântuitorului au leșit sudori și felurii vapori. În locul de întâlnire al miradonilor cu vaporii și sudoare, au rămas urme, și astfel s'a tipărit pe pânză, încât de abia se observă, chipul Mântuitorului. Se văd însă, mai bine pe placa fotografică, chiar și urmele lăstate de locul culelor și de bătăile suferite.

Pânza sfântă e fost fotografiată ultima oră în 1934. Și atunci, ea și mai înainte, pe placa fotografică s'au întipărit semnele figurii Mântuitorului.

Inainte de cununie

Mirii, cari au citit cu atenție apostolul prescripse a se citi la cununie, au putut observa că cununia resp. căsătoria nu este numai un simplu contract încheiat între doi soți de căsătorie, ci un sacrament al Legii Nouă întemeiat de Domnul nostru Isus Hristos prin care li-se dau mirilor anumite haruri cerești ca să-și poată crește copiii în frica Domnului și ca să-și poată împlini creștinește și celelalte îndatoriri împreunate cu căsătoria.

Harurile însă nu se pot câștiga decât numai dacă sufletul omului este nepetată ori cel puțin curățit de păcate prin spovedanie și împărtășanie.

Puneți-vă deci, dragi miri, înainte de toate, întrebarea serioasă: Cum stau cu sufletul meu? Curat e? Când m'am spovedit mai pe urmă? Bună mi-a fost acea spovadă? Spusu-mi-am toate păcatele? Nu am ascuns vreunul, din rușine? Împlinitu-mi-am canonul? Apoi du-te și te spovedește la parohul tău ori la un preot care-ți place mai mult și-i mărturisește toate păcatele, mai ales însă cele împotriva curățeniei sfinte.

Pe cât e cu putință faceți o spovedanie generală, în care să vă spuneți toate păcatele voastre săvârșite dela începutul vieții voastre. O spovedanie generală este totdeauna o mare mângâiere pentru sufletele noastre și este recomandabil să se facă mai ales înainte de căsătorie și, în general, ori de câte ori ne aflăm la marile răspântii ale vieții noastre.

Mult, foarte mult, atârână dela această spovedanie. Dacă e bună, Dumnezeu vă va încărca cu siguranță cu cele mai mari haruri, așa că toată viața le veți simți; veți binecuvânta clipita în care v'ați hotărât la acea spovedanie bună. În schimb dacă acea spovedanie va fi rea, din orice punct de vedere — fie că nu vă veți spune toate păcatele, acoperind unele sau altele, fie că nu veți avea părerea de rău trebuincioasă, fie că nu vă veți împlini canonul — vă veți încărca sufletele cu trei noi sacrilege, primind adevărat, fără pregătirea de lipsă, trei sacramente fără vrednicie, și anume al pocăinții, al euharistiei și al căsătoriei. Să nu uitați însă că Dumnezeu nici când nu permite ca să ne batem joc de el.

Două lucruri să nu uitați. Mirele pretinde de regulă dela mireasa sa ca să fie curată și nepetată. Acelaș lucru are drept să-l pretindă însă și mireasa dela mirele ei. Cea mai mare fericire este dacă amândoi mirii se prezintă în fața sfântului altar curății sufletește și trupește, în stare de vergurie. De aceea se îmbracă mireasa de regulă în alb pentru cununie, de aceea i-se pune, și unuia și altuia, cunună pe cap, de aceea își pun amândoi crini pe piept, de aceea poartă lumini în mâni.

Ce e de făcut însă în cazul când, fie unul, fie altul, ba chiar amândoi s'ar afla necurați?

În cazul acesta cel necurat va trebui neapărat să facă o spovedanie generală și să arete preotului toate păcatele săvârșite împotriva curățeniei sfinte, precum și numărul și prilejul acelor păcate. Va face apoi în fața preotului și a lui Dumnezeu o făgăduință sărbătorească și sfântă că nici odată mai mult nu va încerca să mai săvârșească acest păcat, cu atât mai ales că de aici înainte acel păcat ar conta nu ca simplă curvie ci ca preacurvie. Va ruga apoi pe bunul Dumnezeu, mai ales în clipita sfinte împărtășanii, să-i ierte toate pedepsele vremelnice ale păcatului săvârșit și să-i dea putere de a se ținea cu cea mai mare sfințenie de făgăduința făcută în spovedanie.

Al doilea lucru de care trebuie să țină seamă logodiții este că timpul dela logodnă până la cununie trebuie să-l petreacă în curățenie sfântă și mai ales în rugăciuni, pentruca bunul Dumnezeu să le dăruiască binecuvântare cât mai mare în sfânta căsătorie. În acest timp ei sunt cât se poate de intimi unul față de altul, își spun taine pe care nu le-au cunoscut mai înainte. Să se nizuiască a se cunoaște împrumutat și a-și îndrepta eventualele greșeli pe cari și le-ar descoperi unul altuia. Timpul dintre logodnă și căsătorie să nu-l prelungească, fundcă în acest timp se fac cele mai multe intrigării și multe logodne s'au stricat tocmai fiindcă, ori unul, ori altul a ascultat de ceea ce i-a șoptit vreo gură slabă și rea.

O servitoare a venit odată la parohul ei și i-a spus: »Părinte, m'a cerut un băiat în căsătorie. Îmi place de el și i-am făgăduit mâna. M'am hotărât în schimb să mă spovedesc până la cununie în fiecare Duminecă și să mă cuminec. Ași dori să-mi port cununa de mireasă cu vrednicie și să fiu ingerul păzitor al viitorului meu soț». — Servitoarea s'a ținut de cuvânt și a fost și este foarte fericită.

O altă servitoare i-a povestit parohului ei: »Eram în timpul dintre logodnă și cununie în mare primejdie sufletească. Mirele meu s'a purtat foarte obraznic față de mine. Atunci i-am răspuns: »Îți dau toată dragostea sufletului meu, ceea ce-mi ceri însă acum nu-ți pot da, orice s'ar întâmpla'. A doua zi a venit la mine, mi-a mulțumit pentru tăria sufletească și m'a asigurat de dragostea și credința sa neștrămutată, rugându-mă să-i fiu de aici înainte adevărat inger păzitor.

Ei bine, dragi miri, dacă o servitoare, care la atâtea primejdii este supusă, poate să fie atât de cinstită și de cuminte, să nu o putem cere aceasta dela o fată în bunăstare, dela o fată cultă mai ales? Ori nu știți că cele mai multe căsnicii se strică mai ales din cauza că mirii au abuzat de intimitatea și apropierea lor prea mare și acum le lipsește stima unul față de altul.

Mai este apoi încă ceva:

Nizuți-vă a câștiga pentru cununie binecuvântarea amânduror părinților. E mare lucru să păsești înaintea sfântului altar cu binecuvântare părintească. Jidovii mai ales țin foarte mult la aceasta, fiindcă sunt de părerea că dela acea binecuvântare atârână fericirea căsniciei. Și este ceva în lucrul acesta. Sunt însă cazuri când părinții nu-și dau binecuvântarea din cauza materialismului. Ei ar dori adevărat să se încheie căsătoria numai între oameni bogați și-și silesc copiii la căsătorie din interes. În cazul acesta ei păcătuiesc, și mirii

nu sunt datori să-i asculte, căci e bine să ascuți de Dumnezeu decât de oameni, iară Dumnezeu la încheierea căsătoriei nu pretinde decât dragoste înprumutată, nimic altceva. E bine firește dacă amândoi mirii, ori cel puțin unul dintre ei, mai are pe lângă dragoste și o casă și câteva jughere de pământ, însă decât nenorocire pentru toată viața, nu bine sărăcie.

Lacedemonii aveau o lege care cerea oprea pe părinți ca să le dea fetelor câte câtuși de puțină zestre, spre a tolăni căsătoriile făcute din interes.

Cel mai mare filozof al lumii, Socrate, spuse odată: »Eu în viața mea am dat peste trei mari nenorociri: studiul gramaticii, sărăcia și răutatea soției. De cea două dintâi m'am scăpat, îmi rămâne a treia de îndurat până la moarte.

Sfânta Scriptură ne spune: »Mai bine este a sta într'un colț al acoperișului, decât cu o femeie răutăcioasă într'o casă un loc» (Prov. 11, 9).

Părintele Iuliu

Punerea pietrii fundamentale la temelie bisericii greco-catolice de com. Mura-Mare — Mureș

Omul, fiind supus legilor sociale, are binele și fericirea lui, cu atât mai mult simte supus legilor divinității, care sunt mai presus de orice lege umană și în virtutea cărora există și trăiește în societate.

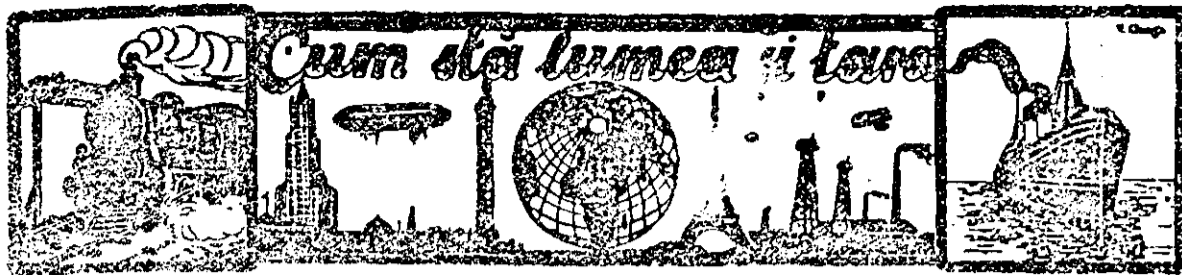
Credința l-a făcut pe Român să se mearse înfruntând vitregia vremilor din trecut abuzivă. Mierul lăcaș de închinare, alături de cel din comuna Mura Mare — Mureș, m'ar trezit în minte primele lăcașuri de închinare ale strămoșilor noștri, unde s'a plătit nestiasă făclia credinții și a culturii poporului Român. Zi de zi, eu credința în Dumnezeu acești locuitori au pregătit totul, pentru a pune bază unui nou lăcaș de închinăciune. Bunul Dumnezeu a vrut ca zilele învierii, să fie mai presus de orice, pentru acești locuitori, adăcându-le cu bucurie ziua mult așteptată de la 1 Aprilie 1936, zi îmbrăcată în haină de sărbătoare. Mare bucurie a făcut acestei com. P. O. D. Protopop Ariton Pop — Reghin — care a luat parte și a binecuvântat punerea pietrii fundamentale.

La orsle 10 a. m. în asistența autorităților comunale și a locuitorilor, s'a oficiat serviciul religios de către Prea Onor. D. Protopop Ariton Popa, Reghin și Pr. Parteaie Grama, care Părintele Protopop Ariton Pop, a voit asistenței în frumoase cuvinte, despre împlinirea întemeierii lăcașului de închinăciune, pe care a avut-o Prorocul David și pusă în aplicare de Solomon încheind în cuvinte adânc miștoare »ca singură biserică să ne fie călăuză spre adevăr și binele neamului».

După cuvântarea Prea Sfinția Sa, pe prima cărămidă la temelie, urând spor și muncă. Pr. Parteaie Grama, mulțumeste Pr. Protopop Ariton Popa, pentru dragostea și a avut-o de a lua parte la sfințirea pietrii precum și asistenței.

Mărire și laudă conducătorului sufletului și locuitorilor acestei com. cari au pus bază noului lăcaș de închinăciune — purtătorul departe al făcliei nestiasă pentru viitorul neamului. Dumnezeu să le dea toată puterea de muncă ca să ducă la bun sfârșit, opera începută.

Dem. G. Părvănescu
Învățător

Frământări pentru pace la Geneva

Scriam în numărul trecut al gazetei că Germania nu se înțelege cu celelalte țări. Acelea spun că e vinovată de călcarea contractelor de pace, Hitler spune nu. La propunerile împăciuitoare ale puterilor locarniene, Germania a răspuns cu alte propuneri cari se bat în cap cu cele dintâi.

Geneva avea atunci să hotărască ce-i de făcut. Până în clipa când încheiem gazeta, încă n'a hotărât. Intre timp însă, Franța a făcut un plan nou de pace care va fi luat ca punct de plecare în discuțiile dela Geneva.

Pentru discuțiile ce vor începe, Societatea pașionilor și-a netezit drumul. A terminat cu celelalte mari chestiuni, între cari și cu războiul din Africa. N'a terminat așa că doar i-ar fi pus capăt. A rugat din nou pe cei doi dușmani să se împace. Atât tot.

Se spune că nu s'au luat măsuri aspre împotriva Italiei din motivul următor. Italia trebuie să ajute la împăcarea spiritelor în Europa. Dacă nu i-s'ar lăsa ei mână liberă în Abisinia, s'ar supăra și ar fi pricină de neliniște în Europa. Așa că cel dintâi care a câștigat din încurcătura în care a băgat Hitler Europa, a fost poporul italian.

Italianii sunt aproape de Addis-Abeba

În zina de 7 Aprilie, câteva zile după pace orașul Quoram a fost ocupat de italieni, Negusul a dat poruncă de mobilizare nouă. Au fost chemați sub drapel toți abisinienii cari sunt în stare să poarte arme.

În timp ce Negusul așteaptă să sosească soldații cei noi, armatele italiene înaintează mereu spre mijlocul țării. În drum soldații au găsit mult material de războiu lasat de armatele abisiniene în retragere. Un soldat fascist a găsit o casetă de metal în care se găseau patru mii de taleri. Bani au fost predați comandamentului și se pare că ei au fost pierduți de Rasul Imru. După cucerirea orașului Quoram, italienii au ocupat atâta pământ cât a treia parte din țara noastră. Trupele italiene înaintând mereu, au ocupat lacul numit Tsana, de mare însemnatate.

După ocuparea acestui lac, împărăteasa Abisinie a cerut Americii și Angliei un ajutor desnădăjduit. A fost scris în limba amharică, limba oficială a țării (poate cea mai veche limbă din lume) și a fost tradus în englezește. Apelul făcut la radio nu s'a auzit căci un alt post, se crede italian a făcut mereu șgomot. După ce a terminat de vorbit, împărăteasa a început să plângă.

În ajunul sărbătorilor Paștilor, italienii au ocupat orașul Dessie. Dela Dessie la Addis-Abeba, duce o șosea destul de bine

întreținută așa că drumul italienilor de aici încolo va fi cu mult mai ușor. Sunt mulți aceia cari cred că prin ocuparea orașului Dessie de către italieni, războiul din Abisinia poate fi socotit terminat. Se scria că Negusul s'ar fi ascuns într'o peșteră din jurul capitalei, căci un vechiu obicei oprește pe împăratul Abisinie să încheie o pace rușinoasă.

Italianii au sărbătorit cu multă pompă ocuparea orașului Dessie. De dimineața până seara, dela răsărit până la apus așa a poruncit Mussolini, fiecare italian să fie în sărbătoare.

La Addis-Abeba s'a produs mare îngrijorare când s'a auzit că italienii se așează în Dessie, mutându-și acolo cartierul general. Guvernul a ținut o constătuire, să vadă dacă n'ar fi bine să părăsească Capitala mutându-se în alt oraș mai îndepărtat de italieni.

După ultimele știri sosite din Africa, Italianii au ajuns la o depărtare de 130 km. de Addis-Abeba. Acest lucru însemnează că peste câteva zile Capitala va fi în mâinile lor. Locuitorii capitalei au început să fugă.

Armatele abisiniene nu se observă încă. Se crede că ele se pregătesc pentru un ultim atac înainte de intrarea dușmanilor în Addis-Abeba.

Un căpitan abisinian a declarat că războiul nu se va termina nici chiar dacă capitala va fi ocupată. Ne vom întări în altă parte a spus el, și vom continua să luptăm până ce Negusul va sta în mijlocul nostru.

Zăpadă mare în Germania

Iarna a ținut să mai dea un semn de viață. A trimis un suflu ghețos care s'a întins, ca un acoperământ rece, peste întreaga Europă.

Frigul cel mai cumplit s'a întins în Germania. Acolo a nins din greu. Într'o regiune dinspre apusul țării a nins mereu 30 de ore. În Pădurea Neagră zăpada a atins o înălțime de doi m.

Zăpada a căzut însoțită de un vânt cumplit. Stâlpii de telefon și electricitate au fost aruncați la pământ. Mai multe orașe sunt în întunec.

După ce s'a potolit furtuna, au început să curgă apele dinspre munte. Un râu s'a revărsat și se crede că și altele vor ieși din țărmuri.

Furtuna și zăpada au surprins un grup de școlari în munți. Erau vreo 10 elevi englezi plecați la excursie în munții Germaniei. Ei erau însoțiți de un profesor. Furtuna i-a apucat în munți și patru dintre ei au murit înghețați. Ceilalți au fost găsiți de ajutoare trimise după ei și au fost duși la spital. Sunt puține nădejdi că vor scăpa și ei cu viață.

Citii și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Ungurii se întorc la păgânism

La Budapesta mulți ungu i lapadă legea lui Hristos și caufă să reinvie vechea lor lege păgână

Se pare că trăim vremea nebunilor de tot felul. Cu adevărat trebuie să te crucești de ce auzi că se întâmplă în lume.

Au început-o nemții lui Hitler. Cei mai sărliți dintre aceștia au pornit să se depărteze de legea creștinească a crucii și încearcă să reinvie credința lor străveche și zel păgân, ca să nu mai albă nici o legătură cu alte popoare. Le trebuie o „religie națională” care să fie numai a lor, ridicând în locul crucii coarnele de taur, cum le aveau germanii cel vechi.

Nebunia asta păgână a trecut mai nou și la Ungurii lui Horthy. Scriu chiar gazetele din Budapesta că acolo începe să prindă tot mai mult o lege nouă numită „turanism”, care vrea să fie reinvierea legii păgânești din vremile lui Arpád și a celorlalți conducători din vâlile Turanului. Se știe că Ungurii au venit din Asia, unde au fost păgâni barbari și jertfeau zeului lor cal albi.

În pădurile din jurul capitalei ungurești încă se pot vedea focuri mari, în jurul cărora se fac oapețe religioase de către „tăitoși”, cari înjunghie cal și îl ard pe ruguri, în cinstea zeului „Hsdur”. Mai mult: se găvesc tinerii cari, căsătorindu-se, nu mai merg să se cunune la bisericile creștinești, ci mirele și mireasa își fac tăieturi la brațe, scurg sânge în același pahar și beau în semn de unire păgânească.

Mai zilele trecute, o astfel de păreche păgânită, având bucurie la casă, nu și-au dus copilul nou născut la botez creștinesc, ci l-au făcut „botez unguresc”, ca în deșertul Turanului. Acest botez se face cu briceagul. Îl fac copilului niște tăieturi în amândoi obraji și din sângele ce curge beau rudeniile și oaspeții lor. Curat ca în Asia cea întunecată.

Chiar unguirii catolici s'au turburat grozav de această reinviere a păgânismului și condamnă în cuvinte grele pe frații lor nebuni cari, prin asemenea datine, se lapadă de Hristos și se întorc înapoi cu o mie de ani. Și nebunia prinde cu pași repezi.

Se vede că Dumnezeu își întoarce tot mai mult fața dela Unguri și vrea să-i bată în acest chip pentru păcatele lor grele. După vorba cântecului românesc:

Nu bate, Doamne, omu

Ci ie-1 mintea, norocu...!

Să zici: Doamne apără!

Un autobuz se prăbușește în prăpastie

În sâmbăta mare s'a întâmplat o nenorocire pe muntele Matelașul, aproape de Câmpu Lung (jud. Muscel). Un autobuz fugea pe șosea cu lușeală mare. Câțiva clobani cari își pășteau liniștiți olle, au observat deodată că mașina nu cotește ci merge fulgerător spre prăpastie. O clipă numai, și mașina s'a rostogolit, de multeori, la o adâncitură de 100 m.

Au sărit imediat clobanii ca să ajute călătorilor. A murit unul singur, ajutorul de șofer. Acesta a sărit din mașină și a ajuns sub greutatea roatelor rămânând mort pe loc. Șoferul și cei patru călători din mașină au scăpat cu răni mai mari sau mai mici. Au scăpat însă ca prin minune, după o rostogolire de 100 m.

Când s'a auzit în Câmpu Lung vestea nenorocirii, a fost mare fierbere. Căci se zvonise că toate cele 40 de locuri ale mașinei

erau ocupate. Lumea vorbea infierbântată, dându-și fiecare cu părerea că oare căți morți vor fi.

Oamenii legii au sosit la fața locului și au luat la întrebări pe șofer. Acesta a spus că la un moment dat a simțit că nu mai umblă cărma, tocmai la cotitura cu pricina. Mașina s'a răsturnat fulgerător încât n'a avut timp să-și dea seama de cele petrecute. Făcându-se cercetări s'a constatat că într'adevăr cărma autobuzului era ruptă. Șoferul și ceilalți călători au fost duși la spitalul orașului.

Cum prețuesc alții animalele

Armatele englezești cari au luptat în țările din răsărit, când s'a făcut demobilizarea după războiul cel mare, n'au mai dus căi acasă în Anglia, ci i-au vândut în Egipt, cum au putut. Acești cai au ajuns mai cu seamă în mâinile țăranilor săraci, cari i-au pus la trudă multă și la grijă slabă. În scurtă vreme bletele animale au răit cumplit, au rămas numai piele și oase. Caii cei falnici, cari au făcut războiul ca niște eroi, ca și soldații pe cari i-au purtat în lupte, au devenit niște mârfoage, vrednice de plâns, coplesți de nădufurile Egiptului, flămânzi și storși.

Soarta tristă a acestor cai a ajuns la cunoștința gazetelor englezești, cari au scris cu durere de viața lor jalnică și i-au căinat în fel și chip. Și vâlcăreala gaetelor patriotice n'a răsunat în pustiu. S'a alcătuit în curând o mare societate, răspândită în toată Anglia, care și-a pus de gând să mântuiască dela pelre ticăloasă pe caii cei eroici. Societatea a strâns din danii sume mari de bani cu cari au fost răscumpărați toți acești cai și adunați în grajduri uriașe, unde au fost puși la trat și grijă bună, la fân, ovăș, curățenie și apă. Slujitorii anume au fost plătiți să-i îngrijască. În felul acesta i-au ținut „ca'n rai" mai multe săptămâni, în semn de răsplată pentru serviciile din război. Iar la urmă, rând pe rând i-au dat niște injecții nedureroase și i-au trimis „fericiți" pe cealaltă lume...! Acasă nu i-au mai adus, fiindcă erau și bătrâni, și nici lipsă de ei nu mai aveau. Inșă nu i-au lăsat să moară pe marginea de șanșuri, pe cei ce au câștigat războiul alături de soldații englezi.

Mal de curând trupele englezești din Egipt introducându-se și acolo motoarele în loc de cai, sunt pe cale să-și pună iarăși caii la vânzare. Societatea de care pomeneam mai sus, se luptă din răzputeri ca vânzarea să nu se mai facă acolo, în străin, ci toți caii militari să fie readuși în Anglia, ca să poată și ei revădea „câmpurile verzi ale țării unde s'au născut...!

Asta înseamnă dragoste față de animale, de unde am putea învăța și noi ceva.

Albine fără ac. Niște Englezi au adus din Rhodesia de sud (Africa) două coșnițe cu albine negre, mult mai mici ca ale noastre, cari nu au ace, însă miere fac și au toate obiceiurile albinelor. Deocamdată cu acest solu se fac încercări numai în grădina de animale (zoologică) din Londra, fiindcă nu se știe dacă ele vor vrea să trăiască în coșnițe sistematice și se simt bine în ținuturile mai răcoroase ale Europei noastre.

Câte animale avem. După o proaspătă numărătoare țara noastră are următorul număr de animale: bovine patru milioane 329 mii; oi 11 milioane, 837 de mii; capre patru sute de mii; porci două milioane 960 de mii.

A murit un preot vrednic

† Petru Cristea din Gheja

A doua zi de Paști s'a stins din viață în vârstă de 66 de ani, *pdr.* Petru Cristea din Gheja. A fost răpus de o boală ce l-a ținut la pat abia câteva zile. În clipa trecerii la cele veșnice era înconjurat de credincioasa-i soție, o creștină adevărată, și de cinci din cei șapte fii, dintre cari trei preoți celbi la Blaj.

A fost înmormântat cu pompă aleasă și cu jale multă miercuri în 15 l. c. Au servit la înmormântare 25 de preoți îmbrăcați, pontificând *pdr.* Grecu din Cheța. Au servit și P. O. D. Aug. Folea, directorul Oficiului arhidiecezan, Cl. D. Dr. Septimiu Todoran, profesor la Academia de teologie din Blaj și *pdr.* A. Merck, profesor, Superiorul Părinților Asumpționiști din Blaj, unde răposatul are un fiu.

La slujba înmormântării au fost de față, pe lângă membrii familiei, credincioșii păstoriști de răposat, pe cari i-a iubit mult și de cari a fost tot atât de iubit, cunoscuți din jur și chiar din depărtări, din Șomoșteinic și Răzoare unde *Pdr.* Cristea a slujit ca preot în anii tinereții. La slujba prohodului și la groapă s'au ținut cuvântări, arătându-se viața plină de merite a răposatului. Acum doarme în cimitirul din marginea satului unde a lăsat amintirea unui preot vrednic, soț și tată de familie model.

Fie-t somnul lini!

Cerc cultural la Dumitra

Duminică 29 Martie, învățătorii din cercul cultural Hâpria, s'au intrunit în Dumitra.

După ce au luat parte la sf. Liturghie, au ținut ședința intimă la care a conferențiat Dl. inv. Goța din Hâpria. Lecțiunea practică a ținut-o dna Goța, cu el. II-a.

După masă s'a desfășurat programul pentru popor. În fața unui public numeros — mulți au rămas pe la fereștre — Dl. inv. C. Dungașiu din Dumitra, președintele cercului, deschide ședința urând bun sosit celorlalți învățători.

Dl. inv. Repede din Hâpria își dezvoltă conferința: Despre lux, arătând ce lucruri ne folosese omului și pe care nu trebuie să prădeze bani. Între aceste lucruri ne folositoare sunt: mătaseurile, ușorile de față, fardurile, pantofii de lac și hainele prea scumpe.

După aceea, urmează seeria muzicală „Fetița orfană" de Al. Lupeanu-Melin, pusă în scenă de dna inv. Lucreția Socasiu, care a stors laorimi din ochii multora. Dintre copiii cari au jucat merită mențiune: Dregheci Ioana el. VI, în rolul Zefirului, Oancea Silvia el. VII, Zina zinelor, Ștefănescu Carolina el. VII, Iala Iselilor, Oancea Iudita el. III, Greșul, Oprea Ioana, el. V, Sfânta Duminică, Marcu Ștefan el. V, Barbă-cot, Oprea Crăciun — Baba Marțolea și alții.

La sfârșit, părintele Socasiu laudă munca învățătorilor, mulțumindu-le pentru prilejuirea acestei frumoase sărbători.

Coresp.

Cercul cultural „Astra" din Pânde

Cățiva tineri din comuna Pânde (Tr. Mică) s'au întovărășit, încă în toamna trecută, ca să facă o fanfară. Sub conducerea tânărului Traian Cipariu, un țăran cu un simț artistic, au pornit la lucru, cumpărându-și pe banii lor și cu câștigul unei colecte de comună, instrumentele de lipsă. Un învățător din comuna învecinată vine de două ori săptămână, pe plată, și învață pe tinerii muzicanți cum să cânte din instrumente.

Pentruca să-și acopere cheltuielile membrii fanfarei au dat în comună, în cadrul cercului cultural „Astra" de acolo, a doua zi de Paști, o reușită producție teatrală. Pe gătirile și producția s'au desfășurat sub conducerea tânărului Traian Cipariu, conducător fanfarei. S'au jucat piesele: „Stâlpii satului" de Petrea Dascălul și „Însurătoare cu cântec" de I. Secășanu.

Sala școlii a fost ticsită de mulțimea ascultătorilor, intelectuali ai comunei și țăranii. Predarea pieselor a fost reușită pe așteptări. Fanfara comunei, a două fanfara mănășcă din județ, a cântat atunci pe înaltă oră, mulțumitor, în fața sătenilor. Venitul curat, aproape o mie de Lei, se va acoperi din cheltuielile cari s'au făcut cu cumpărarea instrumentelor muzicale.

Serbare culturală în Mihail

Corul Bisericii gr.-catolice din comuna Mihail jud. Alba, a aranjat în seara zilei 13 Aprilie (a doua zi de Sf. Paști), sub conducerea Dlui învățător pensionat Ilie Măruț, o frumoasă serbare culturală-artistică, în localul școlii primare din loc. Serbara început cu Imnul regal ascultat în picioare, publicul prezent, după care a urmat mai multe doine ardelenne și bănățene precum și de serenăzi, toate frumos executate și aplaudate de public.

A plăcut foarte mult și piesa populară „Ruga dela Chiseten" de Iosif Valsan o piesă anume aleasă pentru frumoasele doine și doine populare din cuprinsul ei, în care toți letășii și-au executat rolul spre deplina mulțumire a publicului. Programul artistic a sfârșit cu marșul „Sfânta zi de libertate, frații mării a răsărit". — A urmat apoi petrecerea tineretului.

La serbare a participat un numeros public atât din comună cât și din vecinătate, răzându-se un frumos câștig pe seama corului. Țin să amintesc că acest cor s'a înființat anume pentru a cânta în biserică în Dumitra și Sărbători și este primul caz când s'a prezentat publicului în afară de biserică cu cântări profane, dar toate la înălțime din punct de vedere național și moral.

P. D.

Obrăznicia unor Sași

Ei nu-și încep în piele și bațjocoresc un Roșu pașnic și îi chinuesc vita

Cergăul-Mare, 15 Aprilie

Subsemnatul Gheorghe Catalina, vădit la cunoștință următoarele: În ziua de 5 Aprilie m'am dus la târg la Proștea-Mare. Când am intrat în piață și mă aflam în fața primăriei m'au întâmpinat un grup de vreo 20 de țărani. Eu m'am adresat lor, și tot odată i-am spus să-mi spună, unde locuiește dl. Notar. Într-un de răspuns am fost batjocorit de ei și mi-au dat diferite porții. Până am intrat la dl. Notar, s'au pucat să-mi bată bivolița, pe care am lăsat-o în stradă. Când am ieșit afară, bivolița s'era fugărită de ei prin piață. Ea am alina

s'o ajung și văzându-mă, adepții lui Hitler au început a-mă batjosi mai tare. Cu aceasta fermă plânsorrea și rog pe Dl Director Al. Dupeanu să-o publice în ziar.

Gh. Catalina
cauter

A murit episcopul Nichita al Argeșului

Joi, după Paști, a murit la Curtea de Argeș, după multe și grele suferințe, episcopul Nichita (Vasile) Duma al Argeșului.

Fieciertatul a fost pe vremuri protopopul ortodox al Reghinului, de două ori senator și apoi, din Noemvrie 1923, episcop al Argeșului.

În timpul de 13 ani, cât a fost episcop, și-a zidit reședința episcopescă, pentru că ce-a reșea nu era vrednică nici de un preot simplu, decum de un episcop. Și-a zidit Seminar nou, școala de cântăreți, la mănăstirea Valeni un mare atelier de țesătorie, tot asemenea și la schitul Bascovsele, a reparat schitul Robaia, a rezidit din nou pe cheltuiala sa mănăstirea Turau, care a ars și unde a și fost înmormântat, a zidit mai multe biserici și a miluit pe săraci, viața sa întregă și chiar și după moarte, prin testament.

La înmormântare toți oratorii au ținut să arate că a fost cinstea îstrupată și că a fost cu adevărat arhierul fără de arginți, care nu numai că a cărmuit bine eparchia sa, ci și-a jertfit și averea proprie pentru scopuri de binefacere, ceace, față de mitropolitul Gărie al Basarabiei și Bartolomeiu al Râmnicului, Noului Severin, despre cari am arătat și noi nu de mult se scriu gazetele, li servește spre mare laudă. A făcut cinste ardelenilor!

Face-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Dela Asociațiunea „Astra”

— Oamenii de peană sunt invitați să scrie o cânticică despre zilele de serbări naționale —

Comitetul central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român Astra” a hotărât publicarea unui *Concurs Literar*. Prin aceasta sunt invitați scriitorii noștri a ne trimite, până la 1 Iunie s. c., manuscrisul, scris eitet, pe câte o singură pagină, pentru o broșură de a „Bibliotecii populare a Asociațiunii”.

(Biblioteca aceasta, ce are menirea de a oferi cetitorului dela țară, material potrivit pentru mentalitatea sa, a trecut de Nr. 222 și se bazează de o răspândire îmbucurătoare).

Premiul va fi de 2000 (două mii) de Lei. Materialul cerut va fi intitulat: „Zile mari” și va da o broșură de cel mult *zece coale de tipar*, formatul bibliotecii, se va compune din *cinci lucrări mai lungi*, în formă de *conferențe populare*, în cari se vor comemora zilele de: 24 Ianuarie, 10 Mai, 8 Iunie, înălțarea Domnului (ziua eroilor) și 1 Decembrie.

Fiecărei conferințe li va urma un scurt istoric al zilei, apoi câte 2—3 poezii, potrivite pentru ziua respectivă. Poeziile să fie pentru *declamat* (eventual originale, dar și de alte autorități).

Fiecare material pentru serbătorire să nu treacă (conferința cu informațiile și cu poeziile) de două coale de tipar.

Materialul poate fi înedit, dar a putut fi tipărit și în ziarele și revistele noastre, înainte de a fi înaintat societății, pe Adresa: Asociațiunea „Astra-Culturală”, Sibiu, str. Șaguna Nr. 6 (pentru premiul literar).

Din ședința comitetului central, ținută în ziua de 4 Aprilie 1936.

Nr. 1250—1936.

Comitetul Central

Zi de bucurie pentru românii uniți din Câmpina și Valea Prahovei

În ziua de 5 Aprilie s. c. „Duminica Floriilor” credincioșii români-uniți din orașul Câmpina — situat pe minunata vale a Prahovei au avut bucuria de a-și vedea înalțat în mijlocul lor, pe primul păstor sufletese, în persoana Părintelui Laurențiu D. Moisiu.

Solemnitatea instalării s'a făcut, în biserica Catolică din Câmpina, de către Părintele Dr. Vasile Aftenie Protopopul Bucureștilor, fiind de față credincioșii români-uniți, dintre cari notăm pe fruntașii: Dr. Valeriu Popescu, medic; E. Mărgineanu, dir. casei de asigurări; Ing. Liviu Codarcea; Ing. Coraeliu Axente și mai mulți funcționari, comercianți și lucrători.

Autoritățile au fost reprezentate prin Dl avocat Nicu Davidescu, ajutor de primar, din partea primăriei; Dl Mazilu, șeful poliției; Dl Ștefănescu, primpretor de plasă; Dl Horea Bota, judecător; Dra Febronia Boianu, dir. de școală, etc.

S'a mai observat prezența: Dnui Dr. V. Ștefănescu-Dima, medic; Dnui Maior I. Voiculescu; Dnii Boca, profesoară secundară; Dr. I. Maeri și alții credincioși ai bisericii ortodoxe. — Dintre credincioșii israeliți au fost prezenți Dnii: Dr. I. Almazanu, medic și S. Hreovic, avocat.

Solemnitatea instalării s'a făcut la sf. Liturgie celebrată de Păr. Dr. Aftenie asistat de Păr. Laurențiu Moisiu iar răspunsurile au fost date de Corul „Asoc. Funcționarilor din Industria de Petrol” — cel mai bun cor din județ — de sub conducerea maestrului Gheorgh: Daxga.

Părintele protopop Dr. Aftenie a ținut o cuvântare minunată iavderând datorințele preotului și dând îndrumări atât credincioșilor uniți cât și primului lor părinte sufletese căruia — mai ales — îi recomandă să trăiască în pace și bună înțelegere atât cu catolicii cât și cu ortodocșii din oraș, deoarece unii ne sunt frați de credință, iar ceilalți, frați de sânge. Cetește apoi decretul prin care Părintele Laurențiu Moisiu este numit preot al Câmpinei, Morenilor și Văii Prahovei, și-i oferă Crucea Domnului și Sf. Evanghelie în locul cheilor bisericii care în localitate nu este.

Părintele romano-catolic, Jean de Krassowsky — un bun prieten al românilor uniți — spune că, în lipsa unei biserici unite, predă cheile bisericii sale și mergând la Părintele Laurențiu Moisiu, li zărută mâna și li asigură de tot concursul și toată dragostea sa.

Părintele Laurențiu Moisiu, adresându-se Părintelui protopop, mulțumește pentru încredințarea ce i s'a dat și li asigură că va căuta să-și facă datoria cu toată inima.

Mai mulțumește Părintelui de Krassowsky pentru dragostea arătată și pentru mărinimia pe care a avut-o punându-i la dispoziție biserica sa.

De asemenea mulțumește și reprezentanților autorităților, cari au luat parte, și pe cari li roagă ca să aibă în vedere această biserică românescă, nou înființată, și atunci când le va cere sprijinul, să nu i-l precupețese.

Adresându-se în urmă, credincioșilor să li roagă să meargă pe calea frumoasă a legii Domnului, dânsul ajutându-i la aceasta în orice moment și cu toată dragostea.

Solemnitatea aceasta s'a terminat cu mulțumirea tuturor celor de față, cari au plecat ștergându-și ochii udați de lacrimile bucuriei.

(c.)

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Rătăcirea știliștilor

În părțile Ardealului și ale Banatului, ca și în Oltenia și Muntenia nu prea știe oamenii cine sunt știliștii. Citesc numai prin gazete de isprăvile lor. Citesc și se crucesc!

Intr'adevăr țărani noștri nu pot înțelege pe unii frați ai lor din Moldova de miazănoapte și din unele regiuni ale Basarabiei, cari nu vor să țină sărbătorile după calendarul nou, — cum a hotărât biserica înainte cu câțiva ani, — ci le țin tot după calendarul vechiu.

Plugarii noștri țin oare mai puțin la Biserica și la legile ei, decât cei din unele regiuni ale Moldovii și Basarabiei? Sunt creștini mai slabi? Nu, dimpotrivă! Mulți spun, că la noi oamenii țin mai mult la lege, decât în alte regiuni ale țării.

Dar' atunci, pentru ce nu s'au răs-vrătit și nu se răs-vrătesc și ai noștri din pricina calendarului schimbat? Pentru ce nu s'au făcut știliști?

Pentru că aceștia sunt știliștii: românii cari spun că s'a stricat legea prin faptul că Biserica ne-a poruncit să ținem sărbătorile după calendarul nou, nu după cel vechiu.

Ai noștri, ca și muntenii și oltenii nu s'au făcut știliști, pentru că sunt oameni mai cuminți, mai deștepti, mai cu carte. Și așa ei au înțeles că:

1. A schimba calendarul, nu înseamnă a te abate dela lege și credință. Calendarul e măsurarea anului după cursul ce-l face soarele. De mult s'a dovedit că, calendarul vechiu este în întârziere față de cursa soarelui cu 13 zile; deci a fost corectat calendarul vechiu sau Iulian cu zilele de întârziere, făcându-se calendarul nou, rectificat, numit și gregorian.

2. Așezarea sărbătorilor a făcut-o nu Stan ori Bran, ci Biserica, cu dreptul ei. Deci tot Biserica poate să le schimbe, cum poate porunci ca unele sărbători să nu se mai țină, și să se țină altele nouă.

3. Biserica, în lucrurile ei, trebuie ascultată: „Cine nu ascultă de Biserică, să-ți fie ca un păgân și vameș”.

4. El ducător la scop să ținem și noi calendarul cel îndreptat, pe care-l ține toată lumea luminată.

5. Sfinții nu se uită în ce și li-se face rugăciuni. Numai să le fie cinstită ziua cu fapte frumoase și cu rugăciuni.

6. Popii și călugării, cari din prostie și interes nu se astâmpără, trebuie tunși și băgați în mănăstire, să nu umple țara cu prostia știliștilor.

Dela Secțiile „Astrei”.

Școală pentru fete de plugari, în Blaj. Atragem atențiunea cetitorilor noștri din jurul Blajului (comunele ținătoare de plasa acestui oraș) asupra publicației pe care o face în acest număr Comitetul Despărțanțului Blaj al „Astrei” despre deschiderea unei școli sărbătorite pentru fete, care va fi cu totul gratuită. Se primesc fete între 16—20 de ani și vor învăța foarte folositoare lucruri de gospodărie casnică, grădinarie, creșterea copiilor și alte asemenea. Cererile de primire se trimit până la 1 Mai. Școala va funcționa în Școala de menaj pentru fete din Blaj, sub conducerea unor profesoare cu înaltă pregătire. Informațiuni mai amănunțite se dau și la redacția „Unirea Poporului”.

M. Sa Regele s'a împărtășit de sf. Paști. În săptămâna mare M. Sa Regele și Voevodul Mihai s'au spovedit, iar în joi mare au fost împărtășii de însuși I. P. Sf. Patriarh Miron. În sâmbăta mare, spre duminică, Maiestatea Sa, însoțit de Marele Voevod Mihai și de Principele Nicolae, a fost de față la slujba învierii, slujită în biserica Domnița Bălășa. În clipa când I. P. Patriarh a spus: Hristos a înviat, corul bisericii a început să cânte, iar pe Dealul Spirii s'au tras 101 lovituri de tun. La slujbă Maiestatea Sa a fost înconjurat de membrii guvernului.

Pelerinaj național la Roma. În zilele de 6—21 Mai, se organizează un pelerinaj național la Roma. Pelerinajul se face sub patronajul I. P. Sf. Dr. Valeriu Traian Frențiu episcopul unit al Orăzilor și va fi împreună cu excursie în Italia. În timpul pelerinajului (15 Mai) se va deschide la Roma expoziția internațională a presei catolice, la care participă și Biserica Unită. Taxa de participare este de Lei 10.500 cl. III. pensiuni; 12.500 cl. III. la hotel și 13.500 cl. II. hotel. Se pot face înscrieri, până în seara zilei de 30 Aprilie, la următoarele adrese: Episcopia română unită, Oradea, Piața Unirii 3; Banca „Economul”, Cluj, Calea Regele Ferdinand 26; Campania Italiană de turism Cluj, București, Calea Victoriei 53. De la adresele de mai sus se pot cere și amănunte.

Producțiune teatrală. „Reunirea meseriașilor și comercianților români din Blaj” a aranjat, a doua zi de Paști seara, o producțiune teatrală urmată de dans. S'a jucat, în sala de gimnastică a liceului de băieți, „Lipitorile satelor” de V. Alexandri. Tinerii artiști și-au jucat cu pricepere rolurile. Publicul, care a umplut sala, a rămas foarte mulțumit aplaudând călduros pe artiști. Truda tinerilor și tinerilor, în a-și studia rolurile, a fost astfel răsplătită.

Nou episcop catolic la Alba-Iulia. Aflăm din gazetele de la București că Sf. Scaun Apostolic de la Roma a numit episcop ajutor la Alba Iulia pe fostul paroh și protopop catolic al Sibului Abatele Vorbuchner, care va fi urmașul episcopului Mallath, acum bătrân și bolnăvicios. Noul episcop vorbește românește foarte frumos, are o fire bună, prietenoasă și este un preot cu multă învățătură.

Dela frații din America. Credincioșii români uniți din parohia Aurora Illinois (America), în frunte cu p. Ioan Vucu, au făcut de sf. sărbători ale Paștilor un frumos dar credincioșilor uniți din comuna Jebel (jud. Timiș-Torontal). Știind că această parohie, săracă, a început zidirea unui lăcaș sfânt, au colectat între ei zece mii Lei pe cari i-au trimis pentru terminarea bisericii, arătând astfel și prin fapte credința lor creștină.

S'a înecat împreună cu căruța și doi cai. Un sas din Sibiu, numit Mihail Schöschhofer, a plecat săptămâna trecută de-acasă cu căruța trasă de doi cai. Când să treacă Cibinul a luat-o pe un drum, umblat mai de mult, dar mai periculos decât cel nou aranjat alături. Când a ajuns în mijlocul râului, valurile a luat căruța și a dus-o spre adâncimi. S'a înecat și sasul și cei doi cai.

O frumoasă faptă creștinească. D. Dr. Eugen Bianu, director general al Siguranței Statului, din familia de seamă a Bienenștilor din comuna Făget, (în apropierea Blajului), un vrednic flu al bisericii unite, și-a înscris numele în cartea de aur a comunei prin darurile de curând făcute, pe lângă altele mai vechi.

De sfintele sărbători ale Paștilor din acest an a dăruit bisericii gr. cat. din Făget un rând de prea frumoase vestimente bisericesti. Acest dar a fost făcut întru pomenirea regretatului său tată și marelui român Eugen Bianu.

A mai dăruit, totodată, un chivot, o cutie de aur și argint frumos lucrată și de mare preț, pentru păstrarea sfintei cuminecături. Acest dar a fost făcut întru pomenirea regretatei Zoe Bianu măritată colonel Șova. Școala primară de stat din comună i-a dăruit patru tablouri cu portretele M. S. Regelui Carol II și Marelui Voevod Mihai, frumos încadrate, cum nu sunt în tot județul.

Fapta creștinească a d. Bianu, care se îngrijește de biserică și școală, e vrednică de toată lauda și poate servi multora drept pildă.

Daruri împărătești. În sânul familiei regale engleze sunt multe obiceiuri foarte vechi. Între altele este unul, care se practică foarte rar, ca de sfintele sărbători ale Paștilor însuși Regele să împartă daruri săracilor. Împărțirea se face în timpul sfintei slujbe la biserică cea mare a capitalei. În anul acesta, Regele Angliei a împărțit, cu mâna sa, câte o pungă de bani la 42 bărbați și 42 femei, toți bătrâni și săraci. Cel 84 de săraci cari au avut norocul să fie între cei dăruți de rege, nu vor uita ziua amintită câte zile vor avea.

Izvoare de apă caldă. În apropierea unei comune din Franța, pe o coastă, au început să țâșnească izvoare de apă caldă. Iarba atinsă de apa acestor izvoare a ars iar arbuștii de pe acolo s'au uscat. Lucrul acesta a pus în umbră multă lume, mai ales din pricina că fluturii acela era cunoscut prin uscăciunea lui. Spun bătrânii că niciodată n'au pomenit și n'au auzit de izvoare de apă prin acele părți.

Furtună puternică în Jud. Constanța. Spre sfârșitul săptămânii trecute s'a abătut o furtună cumplită asupra județului Constanța. După o ploaie puternică, a început să bată vântul care a nimic, din temelie, vreo 15 case. Grajdurile și hambarele cu cerealele au fost nimicite de asemenea. Sute de păsări, porci și vite au fost mânați de uragan spre o râpă în care s'au prăbușit și au murit. Trei șire, în care era fân în greutate de 300 mii kg., au fost împrăștiate. Pagubele pricinuite de furtună se ridică la cinci milioane Lei.

Zăpadă pe munți. Ultimele zile ale săptămânii trecute și cele dela începutul acestora, au fost friguroase. În unele părți, mai ales, în munți, a plouat meru. Într-o noapte dela începutul săptămânii ploaia s'a schimbat în zăpadă. La Predeal și în apropierea Zărneștilor zăpada a atins o grosime de 20—25 cm. Câmpul era înverzit și înflorit înainte. Firicelele de iarbă și florile au fost acoperite de strat alb.

Se bat Evreii cu Arabii în Palestina. Cele două popoare amintite nu pot duce viață pașnică împreună. Ajung meru la încercări cari se termină cu mulți răniți și de multeori chiar morți. Într-o singură zi din săptămâna trecută, o ciocnire dintre Arabii și Evreii s'a terminat cu 11 morți și 60 de răniți. Englezii, căci ei sunt mai marii Palestinei, au

oprit populația să mai lese pe străzi decât dela ora 7, căci încercările se produc mai ales în timpul nopții.

Păgânătate cumplită. În comuna Bălota-Bălți, județii Botoșani, hoji necunoscute au intrat noaptea în gospodăria unui locuitor și au splintecat 17 oi, gata de fătare, ca să scoată mii dintr'ânsele pentru pielea lor. Piețele de miel nefătași, se cantă mult în Moldova și sunt scumpe. Iar hoji barbari au făcut o asemenea faptă cumplită, mai rău ca toate. Asemenea hoji n'ar fi păcat să fie judecați și spânzurați!

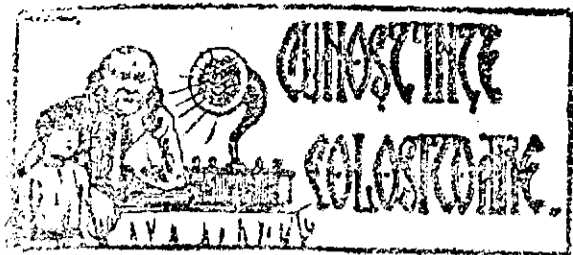
Un ministru s'a rătăcit în deșert. Ministrul Germaniei în Egipt a luat parte săptămâna trecută la o întrecere de automobile. În mijlocul deșertului, automobilul ministrului s'a rătăcit din pricina unei furtuni cumplită care i-a ridicat în față nori de praft. Văzând că nu sosește în oraș la vremea hotărâtă, pe el și avionul militar au plecat în căutarea lui. Cu toate că-l tot caută de patru zile până la punerea sub tipar a gazetei n'a fost găsit.

Lipitorile arată umblarea vremii. Cîine vrea, poate face următoarea încercare se pune o lipitoare într-o sticlă cu apă, lângă la gură. Sticla se acoperă cu o păuză albă. Dacă lipitoarea rămâne la fund, e semn de timp frumos. Dacă ea se ridică la fața apei urmează ploaie. Dacă se mișcă fără încetare e semn de vânt. Când rămâne nemiscată la gura vasului, urmează viscole. Ghemul la fund, arată ger mare. — Așa spun cunoscătorii cari au pândit timp îndelungat viața lipitoarelor. Prin comunele cu băieți apropiate ținerea unui asemenea călindar nu-i lucru mare.

Pățania unui bețiv din Mediaș. Un muncitor din Mediaș, numit Pavel Astănuș, s'a îmbătat săptămâna trecută rău de tot. A pândit apoi cu carul cu bivoli ca să aducă nisip din marginea râului. Așezat pe ceglău se leșina în dreapta și în stânga, amețit de bețenie. Deodată a căzut sub roțile carului care i-au zdrobit pieptul. Roțile carului i-au tăiat vreo 20 de metri. În urma rănilor, căruțașul a murit pe loc.

Fapta unei nebune. La Vârșeț, județul Banat, un pădurar a dat peste o fată care căuta să îngroape ceva în pământ. Apropiindu-se de fată, a văzut că ea îngropa un copil nou născut. Copilul era mort și arăta semne de arsuri. Făcându-se cercetări s'a constatat că nenorocitul fată a fost aruncat mai întâi în cuptorul de pâine și fript în adevăratul foc al cuvântului. Mama netrebnică voia să scape de rodul păcatului ei. Doctorii legii au găsit că ea e nebună și era călărită de cap și înainte. Vor fi oare înfundați și ocnă și cei ce s'au legat în poftele lor doborâtești de o tehule?

Stările din Rusia. În orașul Reghin s'a întors de curând din Rusia un sas cu numele Wermescher. El a fost prizonier de război și s'a întors după 20 de ani, cu nevastă veche și cu doi copii. Spune lucruri grozave din țara bolșevicilor. Țaranilor, cari se numesc acolo „kulaci”, le merge foarte rău. La Omsk în Siberia, — spune sasul — nu mai sunt biserici creștinești. În schimb sunt două sinagogi evreiești, de cari bolșevicii nu s'au atins. Acest lucru așa este în toată Rusia bolșevizată. Creștinii huiduiți, evreii purtați pe palme

Lecuirea animalelor cu burueni

Ricinul. El adus din Asia. Crește prin grădini. Are frunzele mari, palmate. Fructele sunt spinoase. Semințele cuprind oleu, foarte mult întrebuințat ca leac. Boalele de stomac: colica, iacuierea vitelor, oailor și oilor se vindecă ușor cu oleiu de ricin.

Sânșoara. O buruiiană ce crește prin pădurile umbroase și umede. Cotorul drept, fără frunze sau cu una-două mici frunze, cu codița foarte lungă. Florile sunt albe-roșietice.

Aceasta buruiiană e bună de leac pentru vindecarea rănilor favechite și rău mirositoare ale animalelor. Atât cotorul cât și frunzele se zdrobesc bine și se pun pe rană legându-se cu o cârpă.

Floarea de ochi. Se mai numește și **Burueniță** și **Dințură**. Crește prin pășuni și râuri umede și pe lângă păduri. Toată buruiiana e acoperită cu mici perișori albi, dintre cari unii sunt lipicioși. Florile sunt albe, cu 9 linii violete și cu o pată galbenă pe una dintre frunze.

Încă din vremurile celea mai vechi această buruiiană s'a întrebuințat pentru lecuirea durerilor de ochi ale animalelor. Frunzele uscate și zdrobite bine, în formă de praf se amestecă cu zahăr pisat și se suflă în ochii bolnavi. Fiertura de frunze de Floare de ochi încă e bună pentru spălarea ochilor impașgeniți.

Ghințura. În unele părți li zic și **Fierca pământului**. Se găsește prin poienile din păduri și pe dealuri. Frunzele sunt concreșcute în partea din jos într'o teacă ce încunjură tulpina. Florile sunt albastre și îngrămădite la vârful tulpinii. De leac e bună rădăcina, care se uscă și se zdrobește mărunț sau se fierbe și se dă animalelor cari sufer de colică și de dureri de stomac pricinuite de mâncare prea multă. E bună și în contra limbricilor. Se întrebuințează foarte des și pentru lecuirea siumei porcilor.

Năprasnică. E o buruiiană cu miros greu. Tulpina e roșietică și acoperită cu peri mărunți. Florile sunt roșii și așezate tot câte două la vârf. Crește prin locuri umbroase, prin păduri și pe lângă stânci și ruine.

Despre această buruiiana se crede că oprește ori ce scursoare, de aceea se mai numește și **Inchlegătoare**.

Fiertura cu frunzele acestei burueni se folosește pentru vindecarea animalelor cari au udul sângoos.

Apărătoarea sau Somnșorul. E neam de aproape cu urzica moartă. Crește prin tufșuri și margini de pădure, prin poieni, prin vie și pe lângă garduri. Tulpina e păroasă, frunzele sunt ovale, ferăstruite pe margine, iar florile sunt purpurii.

Din această buruiiană se pregă-

tește o fiertură bună pentru vindecarea durerilor de stomac ale animalelor.

Hreanul. Își trage originea de prin jurul Mării Negre. Crește prin locuri argiloase și umede. Se cultivă și prin grădini pentru rădăcina sa oârnoasă. Această rădăcină se întrebuințează și de leac. E bună pentru vindecarea răsuflului greu al animalelor și a răcelilor îndelungate. Rădăcina se taie mărunț și se amestecă cu făină de seacă sau cu ovăs și se dă animalului bolnav.

Scrdnttoarea. Are o tulpină întinsă pe pământ. Florile sunt mici și galbene. Crește prin pășunile umede, prin crânguri și tufșuri.

De leac e bună rădăcina, care se fierbe și se dă animalelor cari au udul cu sânge. După câteva beuturi din această fiertură, animalul se vindecă.

Pelinul. Crește prin locuri necultivate, pe dealuri, pe lângă garduri și pe lângă drumuri. Atât tulpina cât și frunzele sunt mătăsoase păroase. Florile sunt galbene și foarte mirositoare.

Pentru lecuirea animalelor, pelinul e foarte mult întrebuințat. Frunzele zdrobite mărunț, amestecate cu sare și mâncate de animalul cu năduf, aduc vindecare.

Arnica. Crește prin pășunile și fânețele umede din ținuturile muntoase. Rădăcina, frunzele și florile sunt întrebuințate de leac. Cu fiertură de arnică se spală și se leagă rănilor pricinuite animalelor de lovituri, căderi și împunsături.

Ion Popu-Câmpianu

Despre gazele de luptă și apărarea împotriva lor

Este o datorie sfântă de a vă facee cunoscut DVoastre lucruri ce vă sunt de folos pentru viața zilnică. Fericit este acela care primește sfaturi bune și le înșhide în sâmbra ismei sale ca pe sămânța cea bună. Să nu vă mulțumiți iubiți estitori numai cu sfaturile date, ci să le și împliniți dacă voiți ca să vă fie de folos ceea ce știți. Ca să ne arde că învăștura bună trebuie să fie și urmată. Domnul nostru Iesus Hristos a zis:

„Tot cel ce aude cuvintele mele și le face se aseamănă bărbatului înțelept care și-a zidit casa pe piatră și s'a pogorit ploaia și au venit râurile și au suflat vânturile și s'au porait spre casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pe piatră, iar cel ce aude cuvintele mele și nu le face, se aseamănă bărbatului nebun care și-a zidit casa pe nisip și s'a pogorit ploaia și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut și era cădere mare”.

Vrsau să vă scriu acum iubiți estitori despre gazele de luptă și apărarea împotriva lor. Gazele de luptă sunt niște substanțe chimice otrăvitoare. Ele sunt aruncate de dușman din aeroplan pentru a otrăvi aerul. Aerul otrăvit tras în piept aduce moartea prin chiazuri îngrozitoare. Când se declară un războiu prima țintă a dușmanului va fi atacul populației civile dela orașe și sate, compusă din femei bătrâni, copii. Dușmanul va arunca din aeroplan gaze otrăvitoare nimicind orice victate, fabrici și diferite instituții unde lucrează oamenii mobilizați pe loc, vor ataca animalele de muncă care ne asigură hrana fie prin munea lor, fie prin carnea lor ne dau mai ales laptele lor, vor otrăvi apa din fântâni pentru ca apa

fiind otrăvită oamenii să moară de otrăvă ori de sete.

Noi trebuie să ne dăm seama de ce ne așteaptă și astfel să luăm măsurile din timp de pace ca războiul să nu găsească nepregătită populația civilă, căel precum o armată instruită bine și înzestrată cu tot materialul necesar pentru războiu va ieși victorioasă în războiu tot așa și populația civilă dela orașe și sate care va lua măsurile în timp de pace contra gazelor otrăvitoare va scăpa cu viață și nu va muri în chinuri îngrozitoare. Ca să nu îndurăm chinuri îngrozitoare trebuie ea în fiecare cartier de oraș și de sat să se facă câte un adăpost unde locuitorii cuprinși de atacul gazelor să aibă unde se refugia.

Aurel I. Cosma

preș. cercului stud.
Valca Târnavelor

O barză care a lornat la noi. În hotarul comunei Cristian din județul Sibiu într'o vale mai dosită, toată iarna și-a făcut veacul o barză, rămasă acolo din toamnă. Și n'a dus-o rău, că ger mare n'a fost, bălțile puțină vreme au fost înghețate. Vânătorii se întrebă: oare barza asta a fost bolnavă în toamnă, de nu s'a legat de neamul ei călător, să plece în ținuturi mai calde? Ori să fi presimțit ea, că iarna va fi ușoară? Și într'un fel și într'altul a avut noroc!

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărț. fonduare

Nr. 213/1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Română s. a. din Dumbrăveni contra urmăriților Stoica Gheorghe, Crețan Nicolae, Stoica Maria, Haller Iosif și Blăjan Elisabeta din Dumbrăveni, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește 3/4 a parte a imobilelor situate în comuna Dumbrăveni circumscripția Tribunalului și Judecătoriei Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. protocolului c. f. 351 A+1 top. 151 casă cu 229 st. p. în preț de strigare 2500 Lei proprietatea lor Stoica Gheorghe, Crețan Nicolae și soția Stoica Maria, apoi în c. f. Nr. 1141 A+1 Nr. top. 155/3/b casă de lemn cu 51 st. p. în preț de strigare 1000 Lei proprietatea lui Haller Iosif și Blăjan Elisabeta pentru încasarea creanței de 8069 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 25 luna Maiu anul 1936 ora 10 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic, decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau în efecte de cauție socotite după cursul, fixat în § 42 Legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881, § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit. — (§ 25 XLI. 1908).

Data în Dumbrăveni, la 11 luna Febr. anul 1936.

Judecător: Dr. Vildyos ss.

(386) 1—1 aj-dir. I. Rondoleanu ss.

Despărțământul Blaj al „Astrei”

Nr. 66—1936.

Școală țărăneasca pentru fete la Blaj

Comitetul de conducere al despărțământului nostru a hotărât ca în acest an să deschidă o școală țărăneasca pentru fete. În acest scop vor fi primite tinere fete între 16—20 de ani, cari au terminat 4 clase primare la școala din satul lor și aduc adeverință dela preotul comunei că au purtări frumoase, creștinești.

Deschidem această școală anume în plină primăvară, ca elevele să poată învăța în practică mai ales lucrările de grădinarie și să poată cerceta ferme model, în lucrare.

Școala ține 3 săptămâni și este cu totul gratuită. Elevele primesc în școală locuință și hrană, fără nici o plată. Sunt date să-și aducă un costum de haine pentru purtat și un rând de haine de duminică. Apoi piepten, perie de dinți, perii pentru ghețe și alte mărunțisuri de lipsă (2 ștergare, 3 batiste, 2 șorturi albe).

Școala și locuința elevelor va fi așezată în Școala de menaj pentru fete din Blaj (Str. Regele Ferdinand Nr. 12) sub conducerea și supravegherea Dsoarei Paraschiva Tâmpăniaru directoara acelei școale. În timpul cât vor fi la Blaj, tinerele fete vor învăța toate cele ce sunt de lipă unei bune gospodine și care trebuie să fie pildă pentru toate consătenele sale. Și anume: știința menajului, țesut, rufărie, grădinarie, apoi igienă, educație fizică, cunoștințe pentru îngrijirea și creșterea copiilor, îngrijirea bolnavilor, cunoștințe generale de istorie, geografie și civilizație, muzică, coruri. Mai presus de toate: creștere religioasă și națională.

Cererile pentru primire se adresează: Despărțământului Blaj al Astrei, în Blaj, iar la cerere se alătură: 1) Carte de botez; 2) Certificat de bună purtare dela preot; 3) Certificat despre 4 clase primare terminate. Cererea trebuie să fie scrisă de mâna fetei care dorește primirea. Cererile se trimit cel mai târziu până la 1 Mai 1936.

Fetele cari vor fi primite în școală, vor fi înștiințate pe când să se prezinte și vor avea și alte informațiuni de lipsă.

Președinții cercurilor culturale, precum și Onor. Preoți și Învățători, sunt rugați să publice acest apel celor interesate. Dintr-o comună se primesc cel mult 2 eleve.

Blaj, la 15 Aprilie 1936.

Alex. Lupeanu-Molin
președinteS. Orlan
secretar

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărț. fonduare

Nr. 209/1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare pornită de următoarea Banca Română s. a. Dumbrăveni contra urmăriților Haller Ioan și Blăjan Ana domiciliat în Dumbrăveni, Judecătoria, A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Dumbrăveni circumscripția Tribunalului și Judecătoria Dumbrăveni cuprinse în c. f. Nr. 224 A+1 top. 155/8-a loc de casă cu 52 st. cu prețul de strigare de 1500 Lei. — pentru încasarea creanței de 5281 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 4 luna

Maia anul 1936, ora 10 la Judecătoria mixtă Lece secția c. f. ușa Nr. 17.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881 sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație § 147, 150, 170 legea LX. 1881 § 21 legea 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția, fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit § 25 XLI. 1908.

Dumbrăveni, la 11 Februarie 1936.

Judecător: Dr. Vitályos ss.

aj. director de c. f. I. Rondoleanu ss.

(385) 1-1

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărț. fonduare

Nr. 250/1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Banca Română s. a. din Dumbrăveni contra urmăriților Hulchi Saveta din Dumbrăveni, Judecătoria, a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Dumbrăveni circumscripția Tribunalului și Judecătoria Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. protocolului c. f. 1209 top. 27/8/2 loc de casă cu 15 st. în preț de strigare 500 lei pentru încasarea creanței de 2500 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 28 luna Maia anul 1936 ora 11 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic, decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 Legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881, § 21 Legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Dată în Dumbrăveni, la 21 luna Febr. anul 1936.

Judecător: Dr. Vitályos ss.

(396) 1-1

aj.-dir. I. Rondoleanu ss.

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărț. fonduare

Nr. 214—1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Banca Română s. a. Dumbrăveni din Dumbrăveni contra urmăriților Cristof Carolina, Ana și Iulia din Dumbrăveni, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Dumbrăveni

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

circumscripția Tribunalului și Judecătoria Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. protocolului c. f. 423 A+2 top. 27/5 casă și curte cu 126 st. cu prețul de strigare 1000 Lei pentru încasarea creanței de 6078 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 4 luna Maia anul 1936 ora 9 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic, decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 Legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881, § 21 Legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. — (§ 25 XLI. 1908).

Dată în Dumbrăveni, la 11 luna Februarie anul 1936.

Judecător: Dr. Vitályos ss.

(388) 1-1

aj. dir. I. Rondoleanu ss.

Complectări lipsurile din viața renumita varietate

Afuz-Ali,

cu care Bulgarii au cucerit pleștea străină. Prețuri reduse. Popinlerel „Greza”, jud. Turda, Răsboieni.

A V I Z

Aducem la cunoștința onoratului public, dornic a edifica, că am deschis în orașul Blaj Str. Regina Maria No. (curtea Librăriei „Cartea Românească”) un

birou de arhitectură

Ne ocupăm cu toate lucrările de proiecțiuni și edificare de orice fel și stă la dispoziția celor interesați cu îndrumările noastre tehnice, pe lângă condițiunile cele mai favorabile.

Rugăm sprijinul On. Public.

(2-3) Cu stimă: „ARCHITECTURA”
Întreprindere de proiecte și construcțiuni.

ICONOSTASE,

pictura murală, artistică
execută pictorul

ANTONIU W. ZEILER

Atelier fondat în anul 1903 în Blaj